

Sống ngày nào, vui ngày nọ y ! Đó là giải thoát !

1-Thiền gian : Vô Thường Tháng ngày hời hợt, đời ngắn ngủi, thoáng chốc đã già. Chẳng dám nói hiểu hết nhân sinh chẳng có hiểu đời thì mãi Qua một ngày vui một ngày sống thanh thản, sống thoải mái. Qua một ngày một một ngày. Vui một ngày mãi mãi ngày.

2-Hạnh phúc : Vô Thường Hạnh phúc do mình tạo ra. Vui sống là mục tiêu cùng cả đời ngắn ngủi, niềm vui nên chia trong những sự vất vả nhọc nhằn trong đời sống, mình phải tìm lấy. Hạnh phúc là cảm giác, cảm nhận, đời quan trọng là tâm trọng.

3-Tiền : Vô Thường Tiền không phải là tất cả nhưng không phải không là gì. Tiền quá coi trọng đời tiền, càng không nên quá so đo, nếu hiểu ra thì sự thật nó là thế giới thân, khi ra đời chẳng mang đi, khi chết chẳng mang đi. Nếu có người cần giúp, rộng lòng mở cửa bao, đó là một niềm vui lớn. Nếu dùng tiền mua đồ đạc sự khỏe và niềm vui thì tại sao không bán ra mà mua? Nếu dùng tiền mà mua đồ đạc sự an nhàn thì đáng làm chi ! Người khôn biết kiếm tiền biết tiêu tiền. Làm chi đời tiền, đời làm tôi tớ cho nó.(Khó lắm !?!)

4- Đời sống : Vô Thường “Quãng đời còn lại càng ngắn thì càng phải làm cho nó phong phú”. Người già phải thay đổi quan niệm cũ kỹ đi, hãy chia tay với “ông sự khỏe mạnh”, hãy làm “con chim bay lượn”. Cần ăn thì ăn, cần mặc thì mặc, cần chi thì chi, luôn luôn nâng cao chất lượng sống, hạnh phúc thành tựu công nghệ cao, đó mới là ý nghĩa sống cả tuổi già.

5-Thế Gian : Vô Thường -Tiền bạc là của con (không chắc chắn)

-Tài sản có thể mất vì các nguyên nhân:1-Thiên tai,2-Họa hoạn, 3-Pháp lệnh của vua hay chính quyền tịch thu, quốc hữu hóa,4-Trộm cắp, 5-Con cái) -Đạo là tâm thức, vô vang là quá khứ, sự khỏe là của mình.

Cha yêu con là vô hạn; con yêu cha mới là có hạn.

-Con sợ cha mẹ buồn lo; cha mẹ sợ con nhàm chán chút hơi vài câu là thật đời.

-Con tiêu tiền cha mẹ thoải mái; cha mẹ tiêu tiền con chẳng ngại.

-Nhà cha mẹ là nhà con; nhà con không phải là nhà cha mẹ.

Tốt cũ đi u là Vô Thường

Khác nhau là thế, người đi hi vọng đi coi việc lo liệu cho con là nghĩa vụ, là niềm vui, không mong báo đáp. -Chẳng báo đáp là thế làm khỉ mình. --M đâu trông cậy ai? Trông cậy con ? Niềm vui dai dẳng chừng có điạ con có hi vọng nào bên giởng đâu (cười bẻnh sảng tẽn vô hi vọng). Trông vào bẻnh điạ ? Người đi ta lo cho bẻnh thân còn chẻ a xong, có muẻn đi đi n cũng không làm nẻi.

Trông cậy vào điạ tẽn ? Chẻ còn cách ẻy. -Cái điạ c, người đi ta chừng hay đi ẻy; cái không điạ c thì nghĩ nó to lớn, nó điạ p lớn. Chân lý cẻ a Đẻ o ,thẻ c ra sẻ sung sẻẻ ng và hẻnh phúc trong củ c điạ tùy thuộc vào sẻ thẻẻ ng thẻ c nó ra sao. Người đi hi vọng điạ rẻt quý trẻng và biẻt thẻẻ ng thẻ c nhẻng gì mình đã có, và không ngẻng phát hiẻn thêm ẻ nghĩa cẻ a nó, làm cho củ c sẻẻ ng vui hẻn, giàu ẻ nghĩa hẻn.

Cẻn có tẻm lòng rẻẻng mẻ, ẻu củ c sẻẻ ng và thẻẻ ng thẻ c củ c sẻẻ ng, trông lên chừng bẻẻng ai, trông xuẻẻng chừng bẻẻng mình (tẻ thẻẻ ng bẻt túc tẻ hẻ hẻu điạ), biẻt điạ thì lúc nào cũng vui (trẻ túc thẻẻ ng lẻ c).

Tẻ p cho mình nhiẻu đẻm mê, vui vẻ i chúng không biẻt mẻt, tẻ tìm niềm vui. Tẻt bẻẻng vẻ i mẻ i người đi, vui vì làm việc thiện, ẻy việc giúp người đi làm niềm vui. Con người đi ta vẻn chừng phân biẻt giàu nghèo sang hẻn, tẻn tâm vì công việc là coi nhẻ có chừng hiẻn, có thế yên lòng, không hẻ thẻn vẻ i lẻẻng tâm là điạ c.. Hẻẻng hẻ nghĩ ra, ai cũng thẻẻ c, củ i cùng là trẻ vẻ vẻ i tẻ nhiên. Thẻ c ra ghẻ cao chừng bẻẻng tuẻ i thẻ cao, tuẻ i thẻ cao chừng bẻẻng niềm vui thanh cao.

Quả nẻ a điạ người đi dành khá nhiẻu cho sẻ ngờẻp, cho gia đình, cho con cái, bẻy giẻ thế i gian còn lẻ i chừng bao nhiêu nên dành cho mình, quan tâm bẻn thân, sẻẻng thế nào cho vui thì sẻẻng, việc nào muẻn thì làm, ai nói sao mẻ c kẻ vì mình đâu phẻi sẻẻng vì ẻ thích hay không thích cẻ a người đi khác, nên sẻẻng thế tẻ i mình.

Sẻẻng ẻ trên điạ không thế nào vẻn sẻ nhẻ ẻ, có khiẻm khuyẻt là lẻ thẻẻng tình ẻ điạ i, nẻ uẻ cẻ chẻ chẻ củ u toàn thì sẻ bẻ cái củ u toàn làm cho khẻ sẻ. Chẻẻng thế thẻn nhiên điạ i mẻt vẻ i hiẻn thế c, thế nào cũng xong. Tuẻ i già tâm không già, thế là già mà không già; Tuẻ i không già tâm già, thế là không già mà già. Nhẻẻng xẻ lý mẻt vẻn điạ thì nên nghe già.

Sẻẻng phẻ i nặng hẻt điạẻng nhẻẻng điạẻng quá mẻ c. Ăn uẻẻng quá thanh điạẻng thì không điạẻng chẻt bẻ; quá nhiẻu thẻt cá thì không hẻẻp thẻ điạẻng c. Quả nhẻn rẻ i thì buẻn tẻ; quảẻn áo thì khó chẻu....

Mẻi thế điạ nên “vẻ a phẻ i”. Người đi ngu gẻy bẻẻnh (hút thuốc, say rẻẻu, tham ăn tham uẻẻng...). Người đi đẻt chẻ bẻẻnh (ẻm đẻu mẻ i đi khám chẻ a bẻẻnh). Ngẻẻng i khôn phẻng bẻẻnh, chẻẻng sóc bẻn thân, chẻẻng sóc củ c sẻẻng..

Khát mẻ i uẻẻng, đói mẻ i ăn, mẻt mẻ i nghe, thẻẻng mẻ i ngẻ, ẻ mẻẻi khám chẻ a bẻẻnh... Tẻt cũ đi u là muẻn.

Chẻt lẻẻng củ c sẻẻng cẻ a người đi già cao hay thế p chẻẻng u tùy thuộc vào cách tẻ duy, tẻ duy hẻẻng lẻ i là bẻt cẻ vẻ c gì điạẻng xét theo yẻ uẻ cẻ lẻ i, dùng tẻ duy hẻẻng lẻ i điạẻng thiẻt kẻ củ c sẻẻng tuẻ i già sẻ làm cho tuẻ i già điẻ sẻẻng và sẻ tẻ tin, củ c sẻẻng có hẻẻng vẻ; tẻ duy hẻẻng hẻ i là tẻ duy tẻẻ cẻ c, sẻẻng qua ngày vẻ i tâm lý biẻ quan, sẻẻng nhẻ vẻ yẻ sẻ chẻẻng già chẻẻng.

Chẻ i là mẻt trong nhẻẻng nhuẻ củ uẻ cẻ bẻn cẻ a tuẻ i già, hẻẻng trái tim con trẻ điạẻng tìm cho mình mẻt trẻ chẻ iẻ a thích nhẻt, trong khi chẻ i hẻẻng thế ngờẻẻng niềm vui chẻẻng thẻẻng, thua không cẻy,

Tốt cđ đđ u là VÔ THƯỜNG

Tác Giả: Thieu Vu - Thinh Le

Thứ Bảy, 23 Tháng 7 Năm 2011 11:09

chđ i là đđ u. Vđ tâm và sinh lý, ngđđ i già cũng cđ n kích thích và hđ ng phđ n đđ tđ o ra mđ t tuđ n hoàn lành mđ nh.

“Hoàn toàn khđ e mđ nh”, đđ là nói thân thđ khđ e mđ nh, tâm lý khđ e mđ nh và đđ o đđ c khđ e mđ nh. Tâm lý khđ e mđ nh là biđ t chđ u đđ ng, biđ t đđ chđ , biđ t giao thiđ p; đđ o đđ c khđ e mđ nh là có tình thđđ ng yêu, sđ n lòng giúp ngđđ i, có lòng khoan dung, ngđđ i chăm làm đđ u thiđ n sđ sđ ng lâu.

Con ngđđ i là con ngđđ i xã hđ i, không thđ sđ ng biđ t đđ p, bđ ng tai bđ t mđ t, nên chđ đđ ng tham gia hođ t đđ ng công ích, hoàn thiđ n bđ n thân trong hođ t đđ ng xã hđ i, thđ hiđ n giá trđ cđ a mình, đđ là cuđ c sđ ng lành mđ nh.

Cuđ c sđ ng tuđ i già nên đđ tđ ng đđ nguyên, nhiđ u màu sđ c, có mđ t hai bđ n đđ t thì chđ a đđ , nên có cđ mđ t nhóm bđ n già, tình bđ n làm đđ p thêm cuđ c sđ ng tuđ i già, làm cho cuđ c sđ ng cđ a bđ n nhiđ u hđ đ ng vđ , nhiđ u màu sđ c.

Con ngđđ i ta chđ u đđ ng, hóa giđ i và xua tan nđ i đđ u đđ u chđ có thđ đđ a vào chính mình. Thđ i gian là vđ thđ y thuđ c giđ i nhđ t. Quan trđ ng là khi đđ u buđ n bđ n chđ n cách sđ ng thđ nào.

Tđ i sao khi vđ già ngđđ i ta hay hoài cđ u (hay nhđ chuyđ n xa xđ a)? Đđ n nhđ ng năm cuđ i đđ i, ngđđ i ta đđ đi đđ n cuđ i con đđ đđ ng sđ nghiđ p, vinh quang xđ a kia đđ trđ thành mây khói xa vđ i, đđ đđ ng đđ sđ n cuđ i, tâm linh cđ n trong lành, tinh thđ n cđ n thđng hoa, ngđđ i ta muđ n tìm đđ i nhđ ng tình cđ m chân thành. Vđ đđ i chđ n xđ a, gđ p đđ i ngđđ i thân, cùng nhđ c đđ i nhđ ng đđ c mđ thuđ nhđ , cùng bđ n hđ c nhđ đđ i bao chuyđ n vui thđ i trai trđ , có nhđ vđ y mđ i tìm đđ i đđ đđ c cđ m giác cđ a mđ t thđ i đđ y sđ c sđ ng. Quý trđ ng và đđ đđ c đđ m mình trong nhđ ng tình cđ m chân thành là mđ t niđ m vui đđ n cđ a tuđ i già.

Nđ u bđ n đđ cđ hđ t sđ c mà vđ n không thay đđ i tình trđ ng không hài lòng thì mđ c kđ nó! Đđ cũng là mđ t sđ giđ i thoát. Chđ ng viđ c gì cđ mà đđ đđ c, quđ ngđ t vđ i không bao giđ ngđ t.

Sinh lão bđ nh đđ là quy luđ t đđ đđ i, không chđ ng đđ i đđ đđ c. Khi thđ n chđ t gđ i thì thanh thđ n mà đđ . Cđ t sao sđ ng ngay thđ ng không hđ thđ n vđ i đđ đđ ng tâm và cuđ i cùng đđ t cho mình mđ t đđ u chđ m hđ t thđ t tròn.

Sđ ng ngày nào, vui ngày nđ y ! Đđ là giđ i thoát !